

Nr 552.

Av herr **Eriksson** i Sandby m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 196, med förslag till lantarbetstidslag.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 196 med förslag till lantarbetstidslag föreslås i 4 § 1 mom. b. följande: »För arbetare, som huvudsakligen användes till djurskötsel (djurskötare), samt för arbetare, som under minst en vecka ersätter djurskötare, må arbetstiden icke överstiga för dygn nio timmar och för två arbetsveckor i följd 100 timmar» etc. Det bör understrykas, att den nu föreslagna lydelsen innebär en betydande förbättring jämfört med hittills gällande. I likhet med 1938 års sakkunniga, samt arbetarrepresentanterna i arbetsrådet, anse vi emellertid, att några tvingande skäl knappast förefinnas att i fråga om gruppen djurskötare göra undantag från den i övrigt genomgående beräkningen i enkla veckor. Detta så mycket mera som därmed avsett syfte likaväl kan vinnas genom beräkning av arbetstiden per vecka. Vi ansluta oss sålunda till de synpunkter, vilka anförts av ovan nämnda arbetarrepresentanter i arbetsrådet, och hänvisa härvid till av dem avgivet yttrande, vilket i sammandrag redovisas i propositionen.

Beträffande föreslagen lydelse i 5 § synas oss jämväl starka skäl föreliggande understryka de synpunkter, vilka framförts av Svenska lantarbetareförbundet och vilka därjämte kommit till uttryck i särskild reservation, avgiven av arbetarrepresentanterna i arbetsrådet. Dessa anföra bl. a. följande: »Arbetarrepresentanterna i arbetsrådet anse emellertid att lagrummet i fråga bör erhålla den lydelse, som föreslagits av Svenska lantarbetareförbundet», samt anföra till stöd för denna sin mening följande:

»Med hänsyn till skiftande behov av arbetskraft i olika delar av landet och för olika ändamål har lagens 5 § 1 mom. blivit flitigt anlitat. Som regel ha ansökningarna gällt begäran att få skifta med 41- och 46-timmarsvecka under vinterhalvåret. I en hel del fall ha emellertid ansökningarna inneburit, att man med en dylik omflyttning velat möta ett rent tillfälligt behov av arbetskraft utan att därför behöva anlita allmän övertid. Om således blott skäl kan förebringas för ett tillfälligt behov av arbetstid, har arbetsrådet i brist på regulativ i lagen bifallit framställningen. Ett flertal exempel föreligger därför, då ordinarie arbetstid genom dessa överflyttningar den ena månaden utgjort t. ex. 52 timmar per vecka för att följande månad utgöra 35 timmar per vecka. Dylika marginaler i fråga om ordinarie veckotid ha säkerligen icke varit avsikten vid lagens tillkomst och ha ej heller stöd i gammal praxis. Med hänsyn till att lagens övertidsbestämmelser äro

avsedda för att tillgodose ett mera tillfälligt behov av arbetstid, synes det därför lämpligt med ett visst regulativ i avseende på överflyttning av ordinarie tid.»

Vidkommande nuvarande lydelse i § 8 har i propositionen endast föreslagits en formell komplettering. I enlighet med vad som föreslagits i yttranden från Svenska lantarbetareförbundet och Landsorganisationen synas skäl föreligga för en sådan ändring av nämnda paragraf, att arbetsgivarna åläggas obligatorisk skyldighet att anskaffa övertidsjournal.

I 11 § föreslås, att lagens nuvarande lydelse »Tillsyn å efterlevnaden av denna lag utövas av yrkesinspektionen. Därvid skall i tillämpliga delar lända till efterrättelse vad som finnes stadgat rörande tillsyn å efterlevnaden av lagen den 29 juni 1912 om arbetarskydd» skall bibehållas. I likhet med vad Svenska lantarbetareförbundet i sitt yttrande ifrågasatt, synas oss skäl föreligga vidtaga sådan ändring av lagtexten, att densamma erhåller en konkret och bestämd formulering. Härmed skulle vinnas den fördelen, att berörda parter i lagens *egen* text kunde utläsa de regler, vilka i avseende på lagens tillsyn och efterlevnad vore gällande.

Med stöd av vad sålunda ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 196 med förslag till lantarbetstidslag måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts i propositionen framlagda förslag, som framgår av vad i det föregående anförts.

Stockholm den 4 april 1945.

Eskil Eriksson
i Sandby.

Bertil Andersson,
Surahammar.

Gust. Larsson,
Julita.

Nils Odhe.

G. E. Holm.

Karl Falk.